

slag. Naar nu den ærede Minister til næste Aar kom frem med et Lovforslag, som var Resultatet af en ny Overveelse efter Alt, hvad der nu har foreligget i denne Session, og naar han ved Siden deraf rakte sin Haand til, at et Forsøg blev gjort paa en praktisk Maade, saa tror jeg, at man vilde berolige sig fra den Side, som nu det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix) saa feirsfuldt sagde paa Valen. Det er imidlertid af den Slags Slagne, som staa op igjen. Der er Grund til at saa foretaget Forandringer i disse Retninger, og derfor kan det ikke nytte, at man slaar Modstanderne ned; thi de reise sig atter, og Andre reise sig over de Faldne og fremkalde atter Striden, men de gjøre det med større Bitterhed, naar der ikke rækkes en støttende Haand til det, der maa anses for at være det Sande deri. Jeg har med saameget mere Upartiskhed kunnet udtale disse Ord, fordi jeg i denne Session aldeles ikke har deltaget i noget omhelst af de Forslag, der ere fremkomne, men jeg har været en Sagttager derved og har opmærksom set paa, hvorledes Sagen udviklede sig. Naar man ser hen til den ærede nuværende Kultusministers hele politiske Optræden ligeoverfor Folkethinget i mange Tilfælde — jeg har jo været Vidne dertil i en Række af Aar — saa finder jeg, at der her netop er en gunstig Leilighed til at saa Noget af den Art fremmet, som gjæver og trænger til Klaring, men hvori der dog er noget Sundt, og hvori der, naar Tingene blive rigtigt udklarede, er en vederkvægende Livsdraft for den Ungdom, der skal vore frem i vort Land og skal støtte dets Fremtid. Det er altid forekommet mig, at den ærede Minister havde et aabent Die for Sligt, og at han, naar han ogsaa havde Mod til at bryde mod de mange Fordomme, der tyngte paa ham fra den anden Side, vilde kunne frigjøre sig for disse, naar han har Støtte i Repræsentationen. Nu har man vel sagt, at det kun er hos den ene Del af Repræsentanterne, at der haves en

Støtte for en saadan Ordning, og at der ikke i Landstinget har vist sig nogen Stemning derfor. Men dertil vil jeg sige, at mange af de Stemmer, som have været afgivne her, maatte kunne være afgivne af det samme Hensyn, af hvilket jeg afgav min Stemme, at man nemlig vilde have Forslaget prøvet i Landstinget, for at se, hvorledes dette stillede sig til Sagen, og selv om man ikke maatte gaa ind paa Sagen der, naar man ikke havde en egentlig Forslagsstiller til at forsvare det, saa er dette ikke noget Afgjørende med Hensyn til, hvorledes man i sin Tid kunde stille til de Ideer, der antydedes i dette Forslag. Det kunde maatte være, at man blot var misfornøiet med Lovens Enkeltheder, eller at man ikke fandt sig foranlediget til at være Forsvarer for Ideer, som man ikke selv havde undfanget. Alt Sligt kan efter min Mening ikke gjøre, at der ikke skulde kunne ventes i Tidernes Løb en Tilslutning fra Landstingets Side, naar Sagen der kom til at foreligge paa en anden Maade, med Punkterne frit udfilte fra hverandre, saaledes at, hvad der var Skolereform for de nu bestaaende Skoler og Skolearter, blev udfillet fra Indførelsen af en ny Skoleart som den, de Herrer tilføjte ved deres Forslag. Jeg vil derfor sige, at det forekommer mig, at den anden Udtalelse i Dagsordenen er særdeles vel begrundet, at den første Grund til at forlade Sagen er meget antagelig, at den anden ogsaa er det, og at den tredje tillige er det. Den ærede Minister syntes for Dieblikket at antyde, at han ikke var vis paa, om han vilde komme med saadant Forslag til næste Aar, men jeg tror, at han til næste Aar som en Mand, der interesserer sig for de Institutioner, der ere ham undergivne, vil komme med et saadant Forslag, og har tillige det Haab, at han vil række Haand til paa en fredelig Maade at løse den Strid, der ellers muligen kunde udvikle sig stærkt og maatte føre til Uvillie, mod det, som han ønskede fremmet, nemlig den nuværende lærde Skoles Reform. Det er som Følge heraf, at jeg